

Ivo Sasek

Credința lui Avraam

Extras din cartea
„Credincios sau crezând?”

Elaion-Verlag
CH-9428 Walzenhausen

Elaion

CH-9428 Walzenhausen

De obținut la

Gemeinde-Lehrdienst

Comandă nr.14 RUM

Titlul ediției originale în limba germană:

„Der Glaube Abrahams”

1. Auflage 1998

Prima ediție în limba română 2003

Tradus de Peter Siegel

Revăzut de frați și surori români-germani

Alcătuirea copertii, culegere,

tipar și prelucrare

Gemeinde-Lehrdienst

CH-9428 Walzenhausen, Elveția

Observațiile traducătorului:

Citatele biblice au fost extrase din traducerea română a Bibliei, ediția revizuită a traducerii D.Cornilescu, editată de Gute Botschaft Verlag (GBV), Dillenburg, Germania, 3rd edition 1991. Apoi, pot să apară deosebiri față de textele cunoscute de voi datorită faptului că autorul a retradus în germană din surse în limba greacă. Fiindcă semnificația cuvintelor din limba greacă este mult mai complexă decât cea a cuvintelor germane, pot exista mai multe posibilități de traducere ale unui cuvânt. Toate sunt corespunzătoare, dar una sau alta poate reda cu o mai mare profunzime semnificația cuvântului. Versetele respective au fost traduse direct din germană și sunt notate cu (tradus din germană, nota trad.).

Activitatea de traducere în limba română a scrierilor și casetelor noastre se află chiar la începuturile ei. Cu ajutorul Domnului, acestei traduceri i se vor alătura și alte cărți, broșuri și mesaje pe casete. Să nu ezitați să vă informați

la „Gemeinde-Lehrdienst”, prin scrisoare sau fax, ce publicații sunt disponibile în limba română.

Dorim să vă atenționăm că această carte este o traducere din limba germană și noi nu putem considera cu toată siguranța, cu toate verificările îngrijite ale calității, că textul german a putut fi redat în orice caz cu o exactitate desăvârșită. S-ar putea să apară deosebiri de semnificație sau devieri ale centrelor de greutate comparativ cu textul original german. Dacă anumite pasaje vi se par teologic sau lingvistic nelogice sau neexacte, vă rog să întrebați la „Gemeinde-Lehrdienst” (prin scrisoare sau fax) pentru a constata dacă ați înțeles corespunzător semnificația reală ale celor spuse.

Iunie 2003

Gemeinde-Lehrdienst
(Slujire didactică pentru comunitate)

Credința lui Avraam

„Prin credință, Avraam, fiind chemat să plece ..., a ascultat și a plecat fără să știe unde se ducea. Prin credință s-a așezat el ca străin în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și *a locuit în corturi* Căci *el aștepta* cetatea care are temelii tari, al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu“ (Evr.11.8-10).

„Și (Eliezer) a zis: «Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam! Te rog fă-mi *astăzi* o întâlnire fericită ... dacă binevoiești să-mi dai reușită în călătoria pe care o fac»“ (Gen.24.12,42).

„Căci ochii Domnului străbat tot pământul, ca să se alătore cu tărie de aceia a căror inimă contează consecvent pe El“ (tradus din germană, nota trad.) (2Cron.16.9).

„Facă-vi-se după credința voastră“ (Mat.9.29/8.13)

Mă întâlnesc mereu cu creștini care au o viață îngrozitor de plictisitoare. Acasă, fie că sunt ocupați sau în timpul liber, totul se petrece în aceeași rutină monotonă. Când odată, într-o predică, am relatat câteva experiențe pe care le-am avut cu Dumnezeu, imediat după aceea câțiva creștini au venit la mine. Ei erau complet răscoliți: „Așa ceva încă n-am auzit niciodată ..., nici n-am știut că este posibil să trăiești cu Dumnezeu și să contezi pe El în felul acesta!“ Și de fapt eu nu le-am relatat decât viața cotidiană cenușie a unui om care crede, felul în care contează el mereu, în orice situație, pe prezența și acțiunea lui Dumnezeu. Totuși, acele relatări au adus frățietatea la următoarea convingere: noi suntem „credincioși“, dar de fapt nu trăim „crezând“!

Cunoști deja această deosebire? Când noi, creștinii dintre neamuri, vorbim despre „a fi credincios“, ne referim la convingerea noastră cea mai lăuntrică privind faptul că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Acest fel de credință îl

și transmitem mai departe și rămânem fideli acestei mărturii de credință, dacă este posibil, până la moarte. Dar când *Biblia* vorbește despre „credință“ (pistis), atunci limba greacă ne descoperă o dimensiune mult mai mare și mai profundă. De aceea, oriunde se află cuvântul „a crede“ în Bibliile noastre, el ar trebui înlocuit cu expresia „a trăi în credincioșie“. „A trăi în credincioșie“ înseamnă cu mult mai mult decât a ține cu credincioșie și tărie de o mărturie de credință. „A trăi în credincioșie“ conține ceva dinamic, cursiv și constant. Este mult mai mult decât numai o *poziție* de credință; este un *comportament* de veritabilă credință. De aceea Avraam, exemplul nostru de credință, a trăit încrezându-se mereu. El a plecat fără să știe unde va ajunge (**Evr.11.8**)¹. El a umblat ceas cu ceas, chiar minut cu minut, „contând pe Dumnezeu“. Viața lui era atât de impregnată

¹ „Prin credință, Avraam fiind chemat să plece într-un loc pe care avea să-l primească de moștenire, a ascultat și a plecat fără să fi știut unde se ducea.“

de un neîntrerupt comportament de credință, încât, pe deplin încrezător, l-a trimis pe slujitorul său la pețit pentru fiul său Isaac dobândit cu un preț deosebit de mare. Comportamentul de credință al lui Avraam s-a transmis în mod foarte evident și asupra lui Eliezer. De aceea, în **Gen.24** ni se ilustrează în fața ochilor o lecție contemplativă unică de „umblare crezândă“. Și Eliezer a umblat crezând statornic, găsind astfel din prima încercare mireasa potrivită pentru Isaac, fiul lui Avraam.

Așadar, pentru Avraam nu a putut exista un „cotidian cenușiu“. El L-a inclus pe Dumnezeuul său în *fiecare* situație a vieții sale, a contat cu tărie pe El în *fiecare* situație. De aceea, viața lui a fost o întreagă aventură. Au existat și situații în viața lui în care el nu L-a inclus pe Dumnezeu, de exemplu, atunci când a venit la împăratul Abimelec și, temându-se pentru viața sa, i-a spus acestuia că Sara este

numai sora lui (**Gen.20.2**)¹. De asemenea, atunci când Sara i-a adus-o pe roaba ei Agar, pentru un moment Avraam nu L-a inclus pe Dumnezeu în situație (**Gen.16.2**)². Și ce pagubă mare au lăsat în urma lor aceste două „goluri de încredere“! În aceste exemple putem vedea cât de groaznic este dacă nu-L includem pe Dumnezeu „crezând“ în toate peripețiile și situațiile vieții noastre. Nu este o „ispitare a lui Dumnezeu“, cum gândesc unii, dacă noi contăm în fiecare moment pe Dumnezeu. Mai degrabă, este o pierdere de nedescris dacă noi, „credincioșii“, omitem să fim „mereu crezând“.

La fel și Iosua, nu L-a inclus pe Dumnezeu în planurile sale numai în două situații: atunci când a vrut să cucerească cetatea Ai (**Ios.7**) și de asemenea când, într-o zi, în fața lui s-au

¹ „Avraam zicea despre Sara, soția lui: «Este sora mea.»“

² „Și Sarai a zis lui Avram: «Iată Domnul m-a făcut să nu am copii; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.»“

aflat solii gabaoniților (**Ios.9.14b**)¹ — și ce pagubă mare a suferit întregul Israel! De asemenea Israelul, ca națiune, a omis mereu să-L întrebe pe Dumnezeuul său și să-L includă în viața sa cotidiană. În fiecare caz rezultatul a fost o mare strâmtorare. De fapt, ei erau „credincioși“ tot timpul. Și Avraam și Iosua au fost desigur neîntrerupt „credincioși în Dumnezeu“, chiar și atunci când au omis să-L includă pe Dumnezeu în anumite situații; dar, din păcate, ei nu au fost neîntrerupt „crezând“. Dar noi — suntem numai „credincioși“ sau și neîntrerupt „crezând“?

Despre Enoh citim că „umbla statornic cu Dumnezeu“ și nu a mai fost văzut, pentru că Dumnezeu l-a luat (răpit) (**Gen.5.22-24**)². Cât de mulți copii ai lui Dumnezeu se plâng mereu

¹ „... n-au întrebat glasul Domnului.“

² „După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a avut fii și fiice. Toate zilele lui Enoh au fost trei sute șazeci și cinci de ani. Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu a mai fost, pentru că l-a luat Dumnezeu.“

de faptul că ei înșiși încă își mai stau în cale și încă sunt atât de mult legați de lumea aceasta? Dar dacă ar umbla ca Enoh, mereu **cu** Dumnezeu, atunci desigur *și ei* (adică ființa lor veche) „curând nu ar mai fi“, fiindcă Dumnezeu ar putea să-i strămute la un nivel mai înalt. Imediat ce începem să nu mai trăim numai ca „credincioși“, ci ca cei „crezând“, toate nereușitele noastre se sfârșesc, fiindcă celui crezând statornic îi aparțin toate promisiunile lui Dumnezeu! **„Umblați prin Duhul și nu veți împlini pofta firii păcătoase“ (Gal.5.16).** Dar ce altceva înseamnă umblarea în Duhul decât a umbla „statornic cu Dumnezeu, contând pe realitățile duhovnicești“?

De obicei, „credincioșii“ trăiesc „crezând“ numai atunci când ajung în situații dificile sau chiar fără ieșire, cum ar fi atunci când apare un pericol, o strâmtoare sau o lipsă (căci altfel ei nu au nevoie de Dumnezeu ...). De aceea, atunci când a izbucnit cel de-al doilea război mondial, mulți „credincioși“ au devenit deodată „crezând“. Privite din acest punct de

vedere, și celelalte războaie au avut mereu o latură folositoare. Aud mereu despre trăiri dintre cele mai minunate din vremea celui de-al doilea război mondial. Se trăia aproape în fiecare minut sprijinit de Dumnezeu. Când suna telefonul, receptorul era ridicat cu privirea ațintită spre Dumnezeu; când se ciocănea la ușă, se deschidea cu o puternică încredere că Isus are în mână și situația apărută. Fiecare întâlnire, fiecare convorbire, fiecare citație de prezentare în fața vreunei autorități devenea un obiect de exersare a încrederii. Seara, la culcare, se conta cu tărie pe Dumnezeu, dimineața, la sculare se conta din nou pe Dumnezeu ...; căci nu puteai ști dacă în ziua următoare vei mai avea un acoperiș deasupra capului sau, mai ales, dacă vei mai rămâne în viață.

Dar, de fapt, de ce nu trăim mereu așa? Căci și în lucrurile cele mai obișnuite am putea experimenta prezența minunată a lui Dumnezeu — exact la fel cum s-a întâmplat în război cu cei „crezând“. Dacă Îl experimentăm pe

Dumnezeu sau nu, nu depinde de război sau pace, ci numai de faptul dacă umblăm crezând sau necrezând! Dumnezeu vrea să ne dovedească prezența Sa care ajută și este activă și pe timp de pace. Dacă am umbla „crezând“, viețile noastre ar deveni în întregime senzaționale și captivante până în cele mai mici detalii. Însă, din păcate, la sfârșitul războiului cei mai mulți dintre cei „crezând“ au devenit din nou „credincioși“. „Cotidianul obișnuit“ a revenit și tot ceea ce s-a trăit cu Dumnezeu, astăzi umple numai marile goluri ale prezentului.

De câte ori nu a trebuit să am parte de faptul că creștinii bătrâni nu puteau povesti altceva decât trăirile de „atunci“, dar în prezent abia mai trăiesc câte ceva cu Dumnezeu care să fie vrednic de menționat. Ar fi posibil, ca tocmai de aceea Domnul să permită să avem câte o dificultate, ca să contăm din nou pe El „crezând statornic“? Și cât de mult tânjește Duhul lui Dumnezeu după cei „crezând“! De aceea, să începem să umblăm „crezând“ în fiecare situație a vieții noastre, așa cum

au făcut-o cândva prizonierii de război credincioși.

Eu exersez de la începutul vieții mele de credință să contez pe Dumnezeu în toate detaliile, indiferent dacă mă aflu în zile bune sau rele, simple sau grele. Aș putea să-mi petrec tot restul vieții scriind cărți, dacă ar fi să scriu tot ce am trăit numai în ultimii ani. În rezumat, pot spune doar că dacă trăim nu numai ca simpli „credincioși“, ci ca unii „crezând“, atunci ocupăm mereu o poziție specială, suntem mereu „marea excepție“ — fie acasă, la serviciu, în adunare, în serviciul militar sau oriunde.

Primele mele experiențe prețioase ca cel „crezând“ le-am avut tocmai în armata elvețiană. Abia întors la Dumnezeu, am fost mobilizat la primul curs de reciclare. Mi-a fost deosebit de greu să mă prezint acolo, pentru că ce mai avea a face viața mea nouă cu uniforma de luptă, cu pușca și cu baioneta? Dar acum, dacă ajunsesem în această situație dificilă, ce puteam face? O, ce mișcare încolo și încioace!

Ordin peste ordin, unul mai neplăcut decât celălalt ...; frig, umezeală, gărzi de noapte, dispoziții rele, murdărie, muncă aspră, fără timp pentru Dumnezeu ... — fără timp pentru Dumnezeu? Ei, na!

Fără să știu cum mi s-a întâmplat, am început deodată să-I spun lui Dumnezeu toate necesitățile mele și *în toate* să contez mereu pe El. Mănat de Duhul Sfânt, L-am chemat pe EL, „crezând“ în fiecare situație în parte, așteptând concret călăuzirea și ajutorul Lui. De la început am mărturisit și camarazilor mei necredincioși ce am făcut. Dar la început ei au râs de mine. Însă mie îmi era complet indiferent. Acum fiecare situație, oricât de neînsemnată, a devenit pentru mine un motiv de mulțumire și credință. La fiecare ordin eu spuneam în inima mea: „Am înțeles, DOAMNE!“ și mă încredeam mereu. De atunci în inima mea a crescut în mod constant o convingere profundă că pentru cei „crezând“ există o cale pregătită mai dinainte, și de aceea mai bună, decât pentru „credincioși“ sau

batjocoritorii fără Dumnezeu. Spre bucuria mea de început, am întâlnit și un soldat „credincios“, căruia i-am relatat imediat entuziasmat că de acum încolo eu nu mai vreau să trăiesc doar ca simplu „credincios“, ci ca unul „crezând“. Însă acesta era deja de prea mult timp „credincios“ ca să se poată bucura împreună cu mine. El mai degrabă m-a muștrătat cu un aer îngrijorat, și m-a avertizat de pericolul unui astfel de „entuziasm“. Dar aceasta nu mi-a putut întrerupe bucuria revărsătoare, pe care am simțit-o din pricina perlei găsite. Am simțit foarte clar că Dumnezeu ar face zilnic lucruri mari dacă în toate aş conta numai pe El și de aceea I-am zis: „Atunci aş dori mai bine să fiu de o mie de ori un «entuziast» și să Te experimentez pe Tine, decât să devin un «credincios acru»!“ Din acel moment, se întâmpla pas cu pas: ordin — contra-ordin ..., ordin — contra-ordin ... „Sasek încoace!“ ... „Nu, Walser încoace!“

Deodată, eu eram în mod constant *marea excepție*. Poruncile obositoare mai veneau ca și înainte, dar din acel ceas a trebuit să execut

mai puțin de jumătate din ele, pentru că mereu, în ultimul moment, era pus altul în locul meu. Deseori era chiar cel care nu voia să creadă că acum Dumnezeu îmi conduce viața și mă ajută **(Prov.11.8)**¹.

Cu toate că inițial am fost instruit pentru un complet alt scop, în următorii 15 ani am fost pus deoparte ca ordonanță a ofițerilor, ceea ce mi-a fost mereu o bucurie mare. Am avut voie să-mi depun arma definitiv și toate celelalte forme militare obișnuite au dispărut pentru mine aproape complet în timpul tuturor acestor ani; și deoarece ca urmare a noii repartizări puteam avea atât de mult timp pentru mine și pentru Dumnezeu, încât ajungeam acasă tot mai refăcut, ca după un concediu. Nici o mirare că în loc să fiu cazat în buncărele obișnuite de beton reci și umede, am fost cazat în hoteluri confortabile, etc. La aceasta, mereu, o convorbire evanghelistică o urma pe alta, așa încât abia a mai rămas vreun soldat

¹ „Cel drept este scăpat din strâmtorare și cel rău îi ia locul.“

sau ofițer neatins de Evanghelie. Atmosfera a devenit tot mai bună, relațiile tot mai cordiale, convorbirile tot mai profunde. Apoi, când a urmat transferul la o altă unitate, spre bucuria mea, evenimentele s-au derulat în același fel.

Atunci a venit ultimul meu ordin de convocare și împreună cu acesta o interpelare spontană a comandantului de companie ca să țin predica pentru toți ofițerii în locul preotului militar! După ce am acceptat cu bucurie, o nouă schimbare a intervenit în ultimul moment și în lucrul acesta. Și anume că slujba divină pentru ofițeri nu a putut avea loc din motive organizatorice. Așa s-a întâmplat că comandantul a invitat într-o seară liberă *întreaga companie*, inclusiv ofițerii, să asculte predica mea despre sensul vieții. După ce a anunțat oficial că și el va participa personal la prelegere, i s-au alăturat toți ofițerii și pe lângă ei mai mult de jumătate din întreaga companie. Ei au ascultat mesajul cu atenție și unii au continuat tema până noaptea târziu. Abia terminam să vorbesc cu o grupă, că o altă grupă mă și

chema la ea. Au existat și convorbiri individuale emoționante. Ce experiențe revărsătoare a dăruit Domnul în domeniul militar, cu toate că la început acesta m-a afectat mai mult decât altele. Dar s-a întâmplat exact ce am cerut crezând cu mai mult de 15 ani¹ în urmă: „Lasă-mă să am parte de slava Ta într-o așa măsură, încât la sfârșitul serviciului militar să simt ca o pierdere faptul că pentru mine el s-a încheiat.“

Dragii mei, să trăim în toate domeniile vieții noastre „crezând“ statornic, orientați spre vorbirea lui Dumnezeu și atunci desigur că vom putea proclama și noi cândva așa ceva în mod rezumativ despre viața noastră întreagă. Pentru că ceea ce a spus Domnul unui **Iosua (Ios.1.9)**², unui **Ieremia**

¹ În Elveția serviciul militar durează 2-3 săptămâni pe an.

² „Nu ți-am dat oare Eu porunca aceasta: Fii puternic și curajos? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci DOMNUL Dumnezeul tău este cu tine pe oriunde vei merge.”

(Ier.1.8)¹, unui Moise (Deut.31.6,8) ², sau lui Pavel (Fapt.18.10)³ ne spune și fiecareia în parte dintre noi: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi“ (Evr.13.5b). „Căci CU tine este Domnul, Dumnezeul tău, oriunde ai merge.“

Oriunde mergem! Astfel putem avea parte de intervenția Sa activă în *orice* situație. Începe să contezi pe El chiar *astăzi*! Să nu mai consideri nimic ca ceva „obișnuit“. Așteaptă acțiunea lui Dumnezeu când te întâlnești cu primul om, când sună telefonul sau când se ciocănește la ușă. Începe chiar acolo unde

¹ „Nu te teme de ei; căci Eu sunt cu tine ca să te scap, zice DOMNUL.“

² „Întăriți-vă și fiți plini de curaj, nu vă temeți și nu vă înspăimântați de ei, căci DOMNUL Dumnezeul tău va merge El Însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.“

„DOMNUL Însuși va merge înaintea ta, El Însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta!“

³ „Căci eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți facă rău, fiindcă am mult popor în această cetate.“

te afli și nu căuta nici o „premiză mai avanta-joasă“. Nu pune condiții preliminare!

Începe chiar *acum* și nu înceta niciodată să trăiești mereu ca cel crezând statornic. Vei vedea că întreaga ta viață cotidiană va începe să se schimbe: din „cenușie“ va deveni „albastră“! Plictiseala va deveni tensiune, „normalul“ va deveni „supranatural“, singurătatea va deveni părtășie cerească cu Dumnezeu, etc. El este prezent și îi iubește pe cei „crezând“! Dumnezeu duce atât de mult dorul lor, ca un mire care duce dorul miresei sale. Cu toată invizibilitatea Sa, Dumnezeul nostru este un Dumnezeu activ! El S-a ascuns, pentru ca noi oamenii să putem merge mereu după El, în călătorii de descoperire! El vrea să ne conducă de la o surpriză la alta, de la o slavă la

alta (**2Cor.3.18**)¹, pentru ca în acest fel bucuria noastră să devină deplină (**Ioan 16.24**)²!

El vrea să învățăm să-L descoperim pe El în toate și în orice — până când experimentăm că El este conținut în *toate*: în bucurie sau suferință, în mic sau mare, în puțin sau mult, în slăbiciune sau putere, în reușită sau eșec — și că din toate El face întotdeauna numai lucrul cel mai bun!

Un cuvânt de încheiere pentru cei slabi

Probabil că diavolul îți va șopti acum: „Da, da, bine spune fratele Sasek, pentru *el* desigur că aceasta se va și împlini așa; dar *tu* rămâi mai bine la podea ... și mai ales: o viață atât de păcătoasă ca a ta nici nu permite o astfel de îndrăzneală ..., nu tu ..., tu ești prea rău, prea pe placul oamenilor și nevrednic ..., și de unde

¹ „Dar noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem transformați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.“

² „Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.“

să scoți, așa brusc, o astfel de credință ...? Aceasta sigur că ar necesita un «dar» deosebit «al credinței», etc.“

Dragii mei, să nu acceptați nici un moment astfel de gânduri! Îndepărtați-le pe loc! Și chiar dacă toate ar fi corespunzătoare, aceasta nu schimbă nici într-un caz faptul că nu poate exista nici un motiv de îndreptățire pentru o cale lipsită de credință! *Chiar atunci când* te simți nevrednic, încurcat în păcat și legături, cuvântul acesta este valabil pentru tine. Ascultă! La Dumnezeu „umblarea prin credință“ cântărește cu mult mai mult decât o „umblare fără greșală“. Oare Dumnezeu l-a numit pe David un om după inima Sa pentru că ar fi fost un bărbat fără greșală? Oare vreunul din celelalte prototipuri biblice a fost fără greșală? Dimpotrivă, în cele mai multe cazuri situația era oarecum contrară. Dar fiindcă ei au început să trăiască „crezând“ chiar *în mijlocul* slăbiciunii lor, Dumnezeu S-a proslăvit cu măreție în viața lor.

Cum am putea-o rupe cu o singură nevrednicie sau cu un singur păcat, decât numai prin credință și pe calea credinței?!

„Dar fără o continuă umblare crezândă este imposibil să-I fim plăcuți LUI, căci cel care vrea să fie unit cu Dumnezeu trebuie să pornească întotdeauna de la convingerea că EL există și că celor care ÎL caută neîncetat le va fi un Răsplătitor“ (tradus din germană, nota trad.) (Evr.11.6).

Dumnezeu nu tânjește după nimic mai mult decât ca omul să privească neîntrerupt în sus spre El și în toate să conteze pe El. Nu întâmplător, omul este numit în greacă „**anthropos**“ = „**cel care privește îndreptat în sus**“. Acest comportament de bază crezând este și rămâne poziția și chemarea omului corespunzătoare creației, indiferent de faptul că a căzut în păcat sau nu, că se află într-o situație favorabilă sau nefavorabilă. Căci mâncatul și băutul nostru, dormitul și respirația, noi nu le facem dependente de vreo morală, de lipsa noastră de greșeală sau de

condiții favorabile! Noi avem nevoie de toate aceste lucruri prin simplul fapt că așa suntem creați. Dar atâta timp cât suntem „credincioși“ numai în sensul că noi credem din inimă că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că Și-a vărsat sângele pentru păcatele noastre, etc., noi nu suntem decât credincioși „statici“. Cu aceasta declarăm doar cărei „rase“ sau „familii“ îi aparținem, cărui „partid“ îi aparținem și din ce „neam“ suntem. Dar Dumnezeu Și-a legat toate promisiunile Sale și plinătatea Sa numai de o credință dinamică și nu de una statică! Poate că în aceasta se află un răspuns important pentru mulți dintre noi, pentru că de câte ori noi nu ne-am plâns că avem așa de puțină parte de viața promisă în Biblie, măcar că suntem „credincioși“. De aceea, de acum înainte să citim Biblia cu acești ochi, pentru că ori de câte ori *ea* vorbește despre credința noastră, ea vorbește despre felul nostru de a fi „crezând“ și nu despre felul nostru de a fi „credincios“, după cum, de exemplu, nu se spune numai: „*prin credință să aveți viața veșnică în Numele Lui*“, ci:

„pentru ca crezând să aveți viața veșnică în Numele Lui“ (tradus din germană, nota trad.) (Ioan 20.31). Dragii mei, mai citiți cu atenție și următoarele promisiuni referitoare la această „mică“ deosebire:

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelie, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea celui crezând“ (tradus din germană, nota trad.) (Rom.1.16a).

„Și să vă lumineze ochii inimii ca să deveniți conștienți ... care este față de noi cei crezând nemărginita mărime a puterii Sale potrivit lucrării puterii tăriei Lui“ (tradus din germană, nota trad.) (Efes.1. de la v.18).

„... ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi ... ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care și lucrează în voi celor crezând“ (tradus din germană, nota trad.) (1Tes.2.13b).

„Toate sunt cu putință celui crezând“ (tradus din germană, nota trad.) (Marc.9.23).

Observație finală importantă

Dacă această carte ți-a devenit o binecuvântare, atunci aceasta o vei putea menține numai prin transmitere mai departe:

- prin transpunere în viața ta
- prin răspândirea acestei cărți
- vorbind despre ea

Domnul să facă ca semănătura ta să răsară din belșug și să te facă astfel roditor.

Dacă la citirea acestei cărți ți-ai dat seama că nu umbli în adevărurile care sunt mărturisite aici, și dorești să fii găsit ca un mădular viu în organismul-Hristos, atunci te invităm să te folosești de slujirile noastre lunare de evaluare¹.

Circulara noastră „Panorama-Nachrichten” (Panorama-Știri) conține termenele întrunirilor noastre.

¹ Pentru toți cei care nu vorbesc limba germană, noi vom căuta o posibilitate ca să vi se poată sluji la noi în Walzenhausen, ori într-un alt loc.

Toate cărțile noastre pot fi procurate gratuit
(cât ține stocul) la

Gemeinde-Lehrdienst
Nord 33
CH-9428 Walzenhausen
Tel: 0041(0)71 888 14 31
Fax: 0041(0)71 888 64 31

De asemenea sunt disponibile mesaje pe casete
în limba germană de Ivo Sasek și circulare cu
învățătură actuală. Vă rugăm să solicitați în
acest sens lista noastră de comenzi.

Alte scrieri de Ivo Sasek

Momentan (iunie 2003) aceste lucrări pot fi obținute numai în limba germană, afară de cele la care titlul este menționat numai în limba română și cu nota: (ediție disponibilă în limba română). Alte traduceri se află în lucru.

Cărți:

Comandă nr.1 RUM: „Credincios sau crezând?” (ediție disponibilă în limba română)

Această carte provoacă la o umblare vie și dinamică prin credință și pune în același timp și norma în dreptul vieții noastre de credință. „**Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul**”, se spune în **Gal.5.25**. În limbajul imaginilor s-ar putea spune de asemenea: Dacă deja avem aripi, atunci să și zburăm! Potrivit pentru scopuri evanghelistice! (156 pagini)

Comandă nr.2: „Lehre mich, Herr!”

Învată-mă, Doamne!

Un manual didactic fundamental cu învățături ușor inteligibile și practice pentru umblarea creștină în viața cotidiană. Se poate considera o continuare a cărții „Credincios sau crezând?” (Nr.1 RUM) (ediție disponibilă în limba română), fiind deosebit de potrivită și pentru acei creștini care tânjesc după o viață creștină mai statornică și mai echilibrată. (213 pagini)

Comandă nr.3: „Laodiceas Verhängnis”

(Destinul Laodiceei)

Enorma cădere a creștinătății este iluminată în lumina profetică din cele mai felurite laturi. Dar sunt prezentate și căi de ieșire practicabile din această strâmtoare. Dincolo de acestea ea îndrumă și spre ținta tuturor lucrurilor. Această carte să fie dată mai departe de asemenea numai iubitorilor de adevăr! (164 pagini)

Comandă nr.4: „Die Wiederherstellung aller Dinge” (Restabilirea tuturor lucrurilor)

Problema restabilirii ne pune în fața unor decizii incomode și esențiale. Mereu suntem puși în fața alegerii: Dumnezeu sau om, ceresc sau pământesc, vremelnic sau veșnic? Având în vedere desăvârșirea bisericii și restabilirea tuturor lucrurilor provocarea culminează cu întrebarea: concepte sau desăvârșire? Această carte este intenționată de asemenea numai iubitorilor de adevăr și avansați în credință. (148 pagini)

Comandă nr.5: „Krieg in Gerechtigkeit”

(Război în neprihănire)

Această carte este un rezumat al luptei duhovnicești. Ea tratează lupta eonică, pe care Dumnezeu o luptă din pricina onoarei Sale. Ea transmite o privire de ansamblu referitoare la istoria mântuirii și a oamenilor și aduce lupta duhovnicească a vieții cotidiene mărunte în marele context al țăntelor înalte ale lui Dumnezeu.

Întrebarea referitoare la originea și ținta tuturor luptelor duhovnicești este tratată amănunțit. Numai cel care are realmente pe inimă instalarea domniei lui Dumnezeu, acela să citească această carte. (324 pagini)

Comandă nr.7b: „Apostolisch Beten” (Rugăciunea apostolică)

Autorul ia sub lupă rugăciunile apostolului Pavel și ajunge la constatarea uluitoare: ele descoperă calea înspre dimensiunile „nucleare” de rugăciune. (234 pagini)

Comandă nr.8: „Erziehe mit Vision” (Educă cu viziune)

Totul mi s-a transmis în școală, numai un lucru nu — vizunea pentru ce toate acestea! Chinurile care au rezultat din acest fapt păreau fără de sfârșit. De abia după ce am avut în mână certificatul meu de ucenicie, am înțeles pentru prima dată că toate eforturile nu au fost zadarnice.

Întemeierea familiei, educația copiilor, o lucrare a vieții cu înălțimi și adâncimi nebănuite. Dar nici un preț nu va fi prea mare, nici o cale prea abruptă și nici un destin prea greu, dacă noi abordăm această lucrare a vieții cu ceea ce mi-a lipsit atâta vreme — cu viziune! Cartea de față vrea să suplinească această lipsă, de aceea „Educă cu viziune!” (176 pagini)

Comandă nr.9: „Die Königsherrschaft”

(Domnia împărătească)

O probă de citire, care a fost compilată din cărțile nr.1-5. Împreună cu „Credincios sau crezând?” (Nr.1 RUM) (ediție disponibilă în limba română), ea este potrivită pentru cei nou intrați în cercul de cititori al lui Ivo Sasek; dar prin conținutul ei, ea pătrunde în mod deosebit în detaliile necesităților actuale ale vremurilor noastre. Lumină în întuneric, orientare în vreme de dezorientare, temelii și ținte înalte ale credinței noastre — căi de ieșire practice din strâmtorările prezente și viitoare. (198 pagini)

Comandă nr.15: „Die Erkenntnis Gottes”

(Cunoașterea lui Dumnezeu)

Cunoașterea lui Dumnezeu nu constă în acumularea de cunoaștere despre Dumnezeu, ci ajungerea prin atingerile cu Dumnezeu la o unire crescândă în ființă cu El Însuși. Această carte ne explică din trei laturi calea și condițiile unirii cu Dumnezeu. Pentru tălmăcirea cortului întâlnirii pot fi găsite unele corelări complet noi. (232 pagini)

Comandă nr.19 RUM: „Domnul transformărilor” (ediție disponibilă în limba română)

O adevărată autobiografie a lui Ivo Sasek, care demonstrează că lucrurile care sunt prea grele pentru oameni, sunt prea ușoare pentru *Domnul transformărilor*.

O carte captivantă cu un puternic caracter evanghelic. (Format 11x18cm, 130 pagini)

Comandă nr 22 RUM, „Împărăția lui Dumnezeu între vatră și coșul de rufe” (ediție disponibilă în limba română)

(de Anni Sasek)

Într-adevăr s-a întâmplat tot mereu, că autoarea a avut o atingere cu Dumnezeu exact la vatră, înaintea unei grămezi de rufe sau la una din nenumăratele situații cotidiene cu cei zece copii ai ei. Deodată i s-au deschis corelări duhovnicești, ceva greu a devenit ușor sau predica i-a fost concretizată prin copiii ei.

Relatările de experiență ale familiei vor să ajute mai departe fiecăruia care dorește ca Împărăția lui Dumnezeu să se înfățișeze nu numai în cuvânt, ci și în faptă și adevăr în cotidianul practic al familiei.

(Format 11x18 cm, 166 pagini)

Comandă nr.27: „Erschütterung” (Cutremurarea)

Această carte prezintă cauze — acțiuni — căi de ieșire din cutremurări.

„Hristos nu ne-a fost dat numai cu ținta de a ne conduce afară din toate cutremurările. Dar toate cutremurările ne sunt date cu ținta de a ne conduce înăuntru în Hristos.”

(162 pagini)

Comandă nr.30: „Israel — Schatten oder Wirklichkeit?” (Israel — Umbră sau realitate)

„Voi (evrei și neamuri) *nu* ați venit la un munte care se putea atinge ... ci ați trecut (literalmente) la Muntele Sionului și la cetatea Dumnezeului Celui viu, Ierusalimul ceresc ...” (tradus din germană, nota trad.) (Evr.12.18+22).

Ceea ce înseamnă aceste locuri din Scriptură în consecința lor practică, o tratează această carte în mod temeinic într-o profunzime teologică. Ea ordonează relația dintre Israel, Biserică și Împărăția lui Dumnezeu. În final: Nici fanatismul pentru Israel, nici teologia înlocuitoare (- învățătura că noi neamurile ne aflăm în locul lui Israel -) nu duce la țință. (145 pagini)

Broșuri

Comandă nr.7a: „Apostolische Gebete” (Rugăciuni apostolice)

Aceste texte de rugăciune au fost nou traduse din limba greacă de către Ivo Sasek. Ele formează baza pentru cartea „Apostolisch Beten” (Rugăciunea apostolică). (Format A6, 60 pagini)

Comandă nr.10: „Geistliche Satzbrüche” (Frânturi duhovnicești)

Frânturile duhovnicești sunt realități ale Împărăției lui Dumnezeu rezumate pe scurt în „mărimea unei nuci”.

Această broșură este o introducere în învățătura formulilor Împărăției lui Dumnezeu, care motivează și îndrumă în același timp spre colaborare la această carte de formule duhovnicești. Poporul lui Dumnezeu nu a avut încă niciodată o atât de insistentă nevoie ca astăzi de o concentrare și pregnantă în ce privește învățătura biblică. (46 pagini)

Comandă nr.11: „Die Waffenrüstung Gottes”

(Armătura lui Dumnezeu)

[Extras din cartea „Erschütterung” (Cutremurare), comandă nr.27]

„Crispare proprie sau luptă duhovnicească? Armătura lui Dumnezeu nu este un lucru ci o persoană.” (Format A6, 53 pagini)

Comandă nr.12: „Die festgesetzten Zeiten”

(Timpurile stabilite)

După cum în natură există timpuri stabilite, care oferă anumite posibilități (sau imposibilități) (de ex.: Primăvara, vara, toamna și iarna, sau zile de fecunditate la femeie, ș.a.m.d.), acestea există și în viața duhovnicească. Deci este necesar ca aceste răstimpuri (lb.gr.: kairos) cu posibilitățile lor oferite a) să le recunoaștem, b) să le folosim în modul corespunzător. (Format A6, 64 pagini)

Comandă nr.13: „Manchmal ist weniger mehr”
(Uneori mai puțin este mai mult)

O colecție de repere duhovnicești din predicile și slujirea de învățătură în țară și străinătate ale lui Ivo Sasek. Un mijloc ideal de cunoaștere a gândirii, învățaturii și a lucrărilor autorului. (Cărticică miniaturală, 112 pagini)

Comandă nr.20 RUM: „Odihnă de jur împrejur”
(ediție disponibilă în limba română)

[Extras din cartea „Erziehe mit Vision” (Educă cu viziune), comandă nr.8]

„Odihnă de jur împrejur”! Un titlu plin de promisiune și neobișnuit pentru o scriere de învățătură pentru familie. Oare nu este ținta prea înaltă? Prin odihnă de jur împrejur noi nu înțelegem o viață eliberată de probleme. Odihnă de jur împrejur vorbește despre o viață de părtășie care se află cu succes deasupra problemelor și le are pe acestea sub control. Faptul că aceasta este posibil în practică noi o experimentăm de mai mulți ani ca familie, care acum numără 12 persoane.

Odihnă de jur împrejur pentru toți cei care nu numai că aud acest cuvânt, dar îl și practică! (Format A6, 76 pagini)

Comandă nr.21: „Partnerwahl” (Alegerea partenerului)

[Extras din cartea „Erziehe mit Vision” (Educă cu viziune), comandă nr.8]

Alegerea partenerului aparține celor mai adânci taine ale acestei vieți mai ales fiindcă corespunzător Efeseni 5 ea este imaginea de umbră a tainei lui Hristos. Ea este cea mai hotărâtoare semnificație pentru desăvârșirea în Hristos. În schimb dacă se observă mentalitatea de astăzi a alegerii partenerului, s-ar putea spune că ea aparține de prilejurile cele mai neînsemnate ale omului. Studiul biblic de față vrea să readucă în conștiință faptul că alegerea binecuvântată a partenerului este un lucru care vine, respectiv trebuie să vină din mâna Domnului. (Format A6, 69 pagini)

Comandă nr.31 RUM: „Marea învolburată” (editie disponibilă în limba română)

[Extras din cartea „Erschütterung” (Cutremurare), comandă nr.27]

„Eu sunt Domnul, și nu este altul. Eu, care formez lumina și creez întunericul, care aduc prosperitatea și creez nenorocirea: Eu, Domnul, fac *toate* aceste lucruri” (Isaia 45.6-7).

Cauze — Acțiuni — Căi de ieșire din cutremurările contemporane. (80 pagini)

Tractate:

„Ein prophetisches Wort an die christlichen Versammlungen” (Un cuvânt profetic către adunările creștine)

(de Ivo Sasek)

„Die Brandkatastrophe zu Kaprun” (Catastrofa de incendiu din Kaprun)

Potrivită pentru scopuri evanghelistice cât și pentru creștini. (de Ivo Sasek)

“Das Gesetz der Blutschuld”

(Legea vinei de sânge)

La tema despre avort. (de Ivo Sasek)

„Und sie fragen warum ...”

(Și ei întreabă de ce ...)

Zguduitor, lămuritor — cu privire la evenimentele vremii actuale.

„Comoara lumii invizibile” (ediție disponibilă în limba română)

(de Loisa Sasek, 12 ani, evanghelistic)